

bergense, peculiaria quondam regimina, fustulerunt, causis Hannoueram atque Cellas translatis.

Ciuium iudiciorum assessores im Hofgericht raro e nobilitate sumunt, ne, quod alibi fit, hi laboribus se subtrahant, iisque ceteri collegae nimium onerentur. Inde iustitia melius a paucis administratur, quam alibi a tot assessoribus otiosis. In causis, statum publicum concernentibus, Elector olim Grotios, nunc Platenios, Goerizios, Hugones aliosque; Dux Cellensis Schenkios & Schuzios olim, nunc Bernsdorfios: Guelferbytani olim Münchhusios, nunc Probstios & Steinbergios in deliciis habent. Titulus primarii ministri in aula Guelferbytana quondam nomen fuit eines Groß-Voigts: sed veteri adpellatione Saxonica a morte Münchhusii desuefacti sunt.

§. VI. INCOLAE ducatus Brunsvicensis ac Luneburgici id in virtute habent, quod animis firmi & constantes sint, neque fluctuent facile: in vitio plebis ponunt stupiditatem.

Magnam imprimis corporum & ingeniorum diuersitatem reperies eorum, qui in locis desertis agunt, ab aliis, qui fertiles colunt terras. Illi stupidi ac segnes sunt, hi non item. Possunt haec duo hominum genera cum Scotis conferri. Quorum alii in montibus latent, die Berg-Schotten: alii in pagis habitant, illis longe moratiores. Ceterum subditi nostrorum Principum in militia nulli populo Germanorum quicquam concedere solent.

§. VII. Vires ac POTENTIA Ducum Brunsvicensium, sigillatim consideratae, hinc facile aestimari possunt; quod in bello nouennali vltimo Hannoueranus ad SEDECIM millia; Luneburgensis TOTIDEM fere; Wolfenbittelanus vltra DECIM millia militum in exercitu habuerint foederatorum.

Summam harum copiarum si feceris, non difficile erit ad credendum, ditionem Brunsvicensem, coniunctim consideratam, ad quadraginta millia militum exercitum augere posse. Ast
vero